

ΨΥΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΑΓΩΓΗ ΓΕΝΟΥΣ

Ἡ ἀγωγή τοῦ γένους, ἡ κατατόπισι δηλαδή τῶν ἀγοριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν γιὰ τὴν ἔννοια καὶ τὴ σημασία τοῦ γένους στὸ ὅποιο ἀνήκουν, πρέπει ν' ἀρχίζη ἀπ' τὴν πολὺ μικρὴ ἡλικία, μὲ τὸ ν' ἀποφεύγουμε νὰ καταταυρανοῦμε τὸ παιδί μὲ τὴν ὑπερβολικὴ καθαριότητα. Ἐνα πολὺ ἐρεθιστικὸ καὶ πάρα πολὺ συχνὸ πλῆσιμο τοῦ παιδιοῦ στὴν περιοχὴ τῶν γεννητικῶν του ὀργάνων, δημιουργεῖ τὴ δυνατότητα ἀδικαιολογήτου ἐρεθισμοῦ στὰ εὐαίσθητα αὐτὰ μέρη τοῦ σώματός του. Φυσικά, ἔχουμε τὴν ὑποχρέωσι νὰ φροντίζουμε μὲ ἐπιμέλεια γιὰ τὴ σωματικὴ καθαριότητα τοῦ παιδιοῦ, αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τὸ κάνουμε καὶ κατὰ κόρον.

Στὴ μεταχειρίσι μικρῶν ἀγοριῶν καὶ μικρῶν κοριτσιῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάνουμε καμμία διάκρισι πού σχετίζεται μὲ τὸ φύλο τους. Τὰ παιδιὰ, ἀγόρια ἢ κορίτσια, εἶναι πολὺ εὐαίσθητα ὅταν βλέπουν ὅτι τὰ μεταχειρίζομαστε διαφορετικά, καὶ τίποτα δὲν ἔχει πιὸ δυσμενῆ ἐπίδρασι στὴν ὀρθὴ ἀγωγὴ τοῦ γένους ὅσο ἡ ὀποιαδήποτε προτίμησι τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς βάρος τοῦ θηλυκοῦ, ἢ καὶ ἀντιστρόφως.

Ἀπὸ μικρὸ τὸ παιδί γνωρίζει τὴ διαφορὰ τῶν γενῶν, καὶ καλὸ εἶναι νὰ ἀρχίζουμε νὰ τοῦ μιλοῦμε γι' αὐτὴ καθαρά. Οἱ ἐξηγήσεις, πού μόνο του τὸ παιδί προσπαθεῖ νὰ δώσῃ ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἶναι καλύτερα νὰ γίνωνται μὲ λίγα λόγια ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Ὅχι, φυσικά, μὲ περίπλοκα νοήματα, πού ξεπερνοῦν τὴν περιωρισμένη ἀντίληψι τοῦ παιδιοῦ. Στὸ ζήτημα τοῦτο καθήκον μας εἶναι νὰ πληροφοροῦμε τὸ παιδί γι' αὐτὸ πού πρέπει—μὲ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια καὶ

ἀπλότητα, χωρὶς νὰ ἀναφέρουμε περιττὲς λεπτομέρειες, πού ἀκόμα δὲν τὶς καταλαβαίνει. Στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία (ἤβη) οἱ ἐξηγήσεις γιὰ τὸ γένος εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖες. Στὸ κορίτσι, πρέπει νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς περιόδου, καὶ στὸ νέο νὰ ἐξηγήσουμε τὶς μεταβολὲς πού γίνονται στὸ σῶμα του.

Ἄν οἱ γονεῖς δὲν μποροῦν μόνοι τους νὰ μιλήσουν γι' αὐτὰ τὰ πράγματα στὰ παιδιὰ τους, καλὸ εἶναι νὰ παρακαλέσουν ἕνα συγγενῆ, κατὰ προτίμησι ὅμως τὸ γιατρό, νὰ ἀναλάβῃ ἐκεῖνος αὐτὸ τὸ ρόλο. Γιὰ κανένα λόγο δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περιμένουμε, γιὰτὶ ὑπάρχει κίνδυνος τὸ παιδί νὰ πληροφορηθῆ μόνο του ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα πού ἀφοροῦν τὸ γένος του ἀπὸ ἄλλα ἀκατάλληλα πρόσωπα, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπο διαστρεβλωμένο. Στὰ ζητήματα ἀκριβῶς τοῦ γένους, ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἐλευθεροστομία ἔχει ἐξαιρετικὴ σημασία, ἐπειδὴ ἐνισχύει τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς γονεῖς του, καὶ ἐπομένως σὲ κάθε περίπτωσι πού ἔχουν ἀμφιβολίες τοὺς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ ζητοῦν τὴ βοήθειά τους. Σὲ εὐκαιρία, πού ἀσφαλῶς θὰ δοθῇ, οἱ γονεῖς ἐπιβάλλεται νὰ συζητήσουν σοβαρὰ μὲ τὸ παιδί τους, ἰδίως κατὰ τὴν ἐφηβικὴ ἡλικία του, γιὰ τὸ θαῦμα τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς φυσικά τὸ θέμα νὰ γίνῃ καὶ ἀντικείμενο καθημερινῆς συζητήσεως.

Σὲ ὅλες τὶς συνομιλίες πρέπει ἀπαρατήτως νὰ παρεμβάλλεται κάποιος σεβασμὸς πρὸς τὰ μυστικά τῆς δημιουργίας καὶ πρὸς τὴν εὐθύνη μας ἀπέναντι αὐτῶν τῶν μυστικῶν. Κάνουμε λάθος ὅταν μὲ κάθε εἴδους ἀστειότητες καὶ διαφορούμενες ἐκφράσεις ἐπιτρέπουμε νὰ διαστρεβλῶνεται

και να διαφθείρεται στα μάτια του παιδιού ή καθαρή και φυσική αντίληψη για τη ζωή και τη σχέση των γενών.

ΑΔΙΚΙΑ

‘Απ’ τὸν τρίτο χρόνο τῆς ἡλικίας τους τὰ παιδιά κατέχονται ἀπὸ ἓνα ἄγρυπνο αἴσθημα δικαιοσύνης, ιδιαίτερα ὅταν μεγαλώσουν κάτω ἀπὸ σκληρὲς συνθήκες. Ἔχουν τὸ αἴσθημα ὅτι τοὺς δίνουν λιγώτερο ἀπ’ αὐτὸ πὸν δικαιούνται, καὶ προσέχουν μὲ αὐστηρότητα ἂν οἱ γονεῖς ἢ ὁ παιδαγωγὸς εἶναι δίκαιοι στὴ συμπεριφορὰ τους—στὸν

(Ἀπὸ τὸ Λεξικὸν Ἀγωγῆς τοῦ Παιδιοῦ, τοῦ κ. Π. Ἀμπλιανίτη)

ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑΣ

Burlington, Vermont, Η.Π.Α.—Ὁ φόβος προκλήσεως βλαβῶν ἐκ ραδιενεργείας δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ὑπὸ τοῦ γυναικολόγου χρῆσιν τῆς ραδιοθεραπείας διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ καρκινώματος τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας. Ἐντονος ραδιοθεραπεία ἐπὶ 500 ἀσθενῶν φεροσῶν καρκίνου τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας εἰς τὸ Radiumhemmet τῆς Στοκχόλμης εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ποσοστὸν 54, 5% πενταετοῦς ἐπιβίωσης. Ἡ Dr. Mary Jane Gray (Τμῆμα Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας Ἰατρικοῦ Κολλεγίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Vermont) ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα πενταετοῦς μελέτης ἀπέδειξαν ὅτι ἐξ 127 ἀσθενῶν μὲ βλάβας τοῦ ἀπευθυμένου ἀποδομένας εἰς ἀρχικὴν θεραπείαν ἢ εἰς ἐπανάληψιν θεραπείας, 5 ἐξακολουθοῦν νὰ παρουσιάζουν στένωσιν τοῦ ἀπευθυμένου ἀνευ συμπτωμάτων καὶ 2 ζοῦν μὲ κολοστομίαν. Ἐξ 100 ἀσθενῶν μὲ ἐπιπλοκάς τῆς οὐροδόχου κύστεως λόγω ραδιοθεραπείας, 6 ἐξακολουθοῦν νὰ παρουσιάζουν κατὰ διαστήματα αἱματουρίαν, 2 ζοῦν φέροντες κολποκυστικά συρίγια καὶ 1 ἐπιζῇ κατόπιν ἀμφιπλευροῦ νεφροστομίας λόγω ἰνώδους μεταπλασίας τῶν οὐρητήρων. Ἡ καλυφθεῖσα ὑπὸ τῆς μελέτης ταύτης χρονικὴ περίοδος ἐθεωρήθη καθαρῶς πειραματικὴ κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ αὐτῆς πολλοὶ ἀσθενεῖς, ἰδίως αἱ φέρουσαι προκεχωρημένας ἀλλοιώσεις, ὑπεβλήθησαν εἰς θεραπείαν διὰ λίαν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν ἔνδομητρίων δόσεων ραδίου. Ἀπασαὶ αἱ ἀσθενεῖς παρηκολουήθησαν ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ πέντε καὶ πλέον ἔτη.

(Ἀμερικανικὸν Κολλεγίον Μαιευτικῆς καὶ Γυ-

ἔπαινο, στὴν ἀμοιβὴ ἢ στὴν τιμωρία.

Γι’ αὐτὸ οἱ γονεῖς καὶ οἱ δάσκαλοι πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ μὴ δείχνουν—ἀσυνειδήτητα ἢ ἐνσυνειδήτητα—προτιμήσεις σὲ μεμονωμένα παιδιά ἐπειδὴ τοὺς εἶναι ιδιαίτερος συμπαθῆ. Ὁ δάσκαλος, προπαντὸς στὸ χωριό, πολλὰς φορὰς εἶναι ἐκτεθειμένος στὸν κίνδυνον νὰ προσέξῃ πέτραν τοῦ δέοντος τὴν οἰκογενειακὴν προέλευσιν τοῦ παιδιοῦ. Ἀποστολὴ του ὅμως εἶναι νὰ δίνῃ σὲ κάθε παιδί τὴν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ τις ἰκανότητές του, μισράζοντας μὲ δικαιοσύνη σὲ ὅλα τὰ παιδιά διὰ τὴν ἐργασία πὸν πρέπει νὰ κάνουν.

ναϊκολογίας, Συνεδρίασις ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς 10ης Ἐπετείου, Miami Beach, Florida, Η.Π.Α.)

*

Paris, Γαλλία.—Ἐρευνα διεξαχθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀκτινοβολίας ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου, λόγω ἀκτινολογικῆς ἐξετάσεως τῆς μητρὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κησσεως, ἀπέδειξεν αὐξῆσιν τῆς συχνότητος τῆς λευχαιμίας καὶ τῶν μεταλλαγῶν συνετεία ταύτης. Ὁ Dr. Maurice Mayer (Διευθυντῆς τοῦ Μαιευτικοῦ Τμηματος τοῦ Νοσοκομείου St. Antoine, Paris) περιέγραψε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνωτέρω καθὼς καὶ παρομοίας ἐρεῖνης εἰς Μεγάλην Βρετανίαν. Αἱ γαλλικαὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ εὐθύνονται διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀκτινοσκόπησιν, ἣν ἐπιβάλλουν εἰς τὰς Γαλλίδας διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως. Οἱ ἱατροὶ ἐμείωσαν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν χρῆσιν τῆς δι’ ἀκτίνων καταμετρήσεως τῆς πυέλου ἐπὶ ἐγκύων γυναικῶν. Ἡ ἔρευνα ἤρχισε τὸ 1958 καὶ συνεχίζεται εἰσέτι. Δι’ αὐτῆς ἀπεκαλύφθη σχέσις μεταξὺ ἀκτινολογικῶν ἐξετάσεων ἐγκύων γυναικῶν καὶ συχνότητος λευχαιμίας καὶ μεταλλαγῶν. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν ὑποδεικνύουν τὴν ἀνάγκην μειώσεως τῶν ἀκτινολογικῶν ἐξετάσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κησσεως καὶ τὴν μετ’ ἰδιαίτερας προσοχῆς χρῆσιν τῶν ἀκτίνων διὰ τὴν μέτρησιν τῆς πυέλου.

(Ἐννενηκοστὸν τέταρτον Ἐτήσιον Συνέδριον τοῦ Καναδοῦ Ἰατρικοῦ Συνδέσμου, Μόντρεαλ, Καναδᾶς.)